

ĐẠI CHỦNG SINH VÀ NGHĨA VỤ QUÂN DỊCH

Cộng Hòa Pháp bắt buộc tất cả thanh niên đến tuổi trưởng thành phải thi hành **nghĩa vụ quân sự**, kể cả chủng sinh, tu sĩ ..

Đối với đại chủng sinh Bruno Delaunay thì đó là cơ hội tốt, nằm trong chương trình huấn luyện nhân bản vị Linh Mục tương lai. Sau đây là kinh nghiệm của thầy sau một năm phục vụ tại sở Hiến Binh Lộ-Đức (Nam Pháp).

Một vị Linh Mục nói với chúng tôi:

- Chung viện giống như ngôi nhà Nagiarét thu nhỏ.

Câu nói ngụ ý: cuộc sống nơi chủng viện là cuộc sống ẩn dật. Đó là thời gian chủng sinh tự để cho Chúa Thánh Linh huấn luyện về cả hai phương diện nhân bản và thiêng liêng, trước khi được sai đi vào thế giới. Riêng đối với tôi, thời gian 12

tháng thi hành nghĩa vụ quốc gia, không nằm ngoài chương trình huấn luyện chủng sinh tiến lên chức Linh Mục. Trái lại, đây là thời gian bổ túc và làm phong phú thêm việc huấn luyện. Một năm sống kinh nghiệm khác với kinh nghiệm "ẩn kín Nagiarét"!

Đậu xong tú tài, tôi xin gia nhập chủng viện Paray-le-Monial (Trung Pháp). Sau một năm tìm hiểu, cân nhắc và huấn luyện thiêng liêng, tôi theo học hai năm triết. Sang năm thứ tư, tôi được gọi thi hành nghĩa vụ quân sự. Tôi chọn ngành Hiến-Binh vì nghĩ rằng đây là khung cảnh đáp ứng nguyện vọng của tôi.

Tôi thấy rằng, trong việc chọn lựa của tôi có bàn tay Đức Nữ Trinh Rất Thánh MARIA dẫn dắt. Bởi vì, Đội Hiến Binh Lộ-Đức dành cho tôi một chỗ, phù hợp với tư cách chủng sinh. Tôi vui vẻ nhận lời, lòng thầm nghĩ:

- Từ Thánh Tâm Đức Chúa GIÊSU ở Paray-le-Monial tôi chuyển đến Đức Mẹ MARIA Vô Nhiễm ở Trung Tâm Thánh Mẫu Lộ-Đức!

Sau một tháng huấn luyện về ngành Hiến Binh, tôi đến Lộ-Đức ngày 5-9-1995, ba ngày trước lễ Sinh Nhật Đức Mẹ. Từ đó, một năm trời trôi qua dưới cái nhìn và nụ cười của Hiền Mẫu Lộ-Đức.

Tôi làm phụ tá cho vị hiến binh thực thụ, trong việc trông coi và theo dõi các di chuyển xe cộ và người dân nói chung. Nhiệm vụ giúp tôi cơ hội tiếp xúc trực tiếp với dân chúng.

Ngoài ra, cuộc sống chung nơi sở Hiến Binh cống hiến cho tôi nhiều kinh nghiệm quý hóa: sẵn sàng phục vụ và trợ giúp người dân; biết lắng nghe và khuyên nhủ khi cần; kín đáo và cẩn trọng trong những trường hợp khó khăn và tế nhị.

Ban ngày, khi giữ nhiệm vụ kiểm soát lưu thông trên các đường phố, tôi thường nghĩ đến tất cả những người Chúa giao cho tôi nhiệm vụ trông coi. Ban đêm, lúc đi tuần, tôi nghĩ đến nhiệm vụ làm người lính canh: mong đợi hùng đồng xuất hiện trong tâm lòng mọi anh chị em tôi.

Kinh nghiệm một năm phục vụ nơi Đội Hiến Binh Lộ-Đức vừa hấp dẫn vừa phong phú. Một đêm, bầu khí cộng tác giữa các hiến binh thật trong sáng, thanh thản và hòa điệu. Đêm khác, mối liên hệ trực tiếp với dân chúng cũng thoải mái, kính trọng và tin tưởng. Với lối sống này, tôi thực sự đối diện với thực tại mới mẻ, ưu tư và khó khăn của người dân. Tôi cũng học cách thức hiểu biết và yêu mến thế giới, trong đó Linh Mục phải thực thi thừa tác vụ chữa lành và cảm thông.

Cuộc sống của một hiến binh khác hẳn với cuộc sống của một chủng sinh. Nơi chủng viện, tôi sống trong cộng đoàn, trong khi đó, nơi đoàn hiến binh, tôi sống khá độc lập và tự do, bởi lẽ tôi là chủng sinh duy nhất. Cách thức sử dụng tự do và sống lẻ loi này thật hữu ích cho cuộc sống Linh Mục mai sau. Điều đánh động tôi nhất trong cuộc tiếp xúc với các hiến binh thực thụ là thái độ kính trọng của họ đối ơn gọi Linh Mục.

Kinh nghiệm một năm thi hành nghĩa vụ quân sự trong Đoàn Hiến Binh Lộ-Đức giúp tôi lớn mạnh trong ước muốn trở thành chứng nhân trung tín của Tin Mừng. Tôi vô cùng tri ân Đức Nữ Trinh Rất Thánh MARIA vì cho tôi sống thời gian quân vụ dưới cái nhìn triu mến của Mẹ nơi thành phố Lộ-Đức của Mẹ.

Tôi sẽ sống mãi niềm vui này mỗi ngày trong cuộc đời tôi, làm sao để tôi có thể thông truyền niềm vui cho người sống chung quanh, giống như Đức Nữ Trinh MARIA khi Mẹ đi viếng bà chị họ Elisabeth: Linh hồn con chúc tụng THIÊN CHÚA!

("Lourdes Magazine", n.53, Juillet/1996, trang 33-34).

Sr. Jean Berchmans Minh Nguyệt

